

סבתא

במכונת התפירה הישנה שלך סבתא תפרתי הרבה תחפושות לילדים שלי,
אבל בעיקר קלקלתי ותיקנתי אותה עשרות פעמים.

זאת הייתה מכונה ישנה.

יש לי חיבה מוגזמת לנוסטלגיה. אני אוהבת להתרפק על זיכרונות
מהעבר.

ויש לי ממך כל כך הרבה זיכרונות יפים:

צועדות יד ביד במסדרון של ROSH PINA NURSERY SCHOOL באנגליה.

נתת לי כל כך הרבה ביטחון.

קוטפות יחד פטל בגינה שלנו ומפזרות פירורי לחם לציפורים.

את הפנים שלך זורחות בכל פעם שראית או פגשת תינוק.

לימדת אותנו אהבה לטבע ובריאות.

לימדת אותנו חמלה, דאגה ואהבה.

זוכרת את ידי הזהב שלך תופרות, רוקמות, סורגות, מבשלות, אופות...

היית פרפקציוניסטית עד יומך האחרון.

שמרת על אורח חיים בריא – תזונה בריאה ופעילות לגוף ולמוח.

אני מודה לך על זה. בזכות זה זכינו לכל כך הרבה שנים טובות איתך.

בשנים האחרונות כשדיברנו, היית אומרת שהגוף שלך זז לאט מידי.

עדיין היית ורצית, כל אותם דברים שאהבת לעשות אבל הגוף כבר לא
ציית לך.

כשמכונת התפירה הישנה שלך התקלקלה בפעם האחרונה, נאלצתי
להיפרד ממנה. יודעת שאני נפרדת גם קצת ממך.

יודעת גם שהלב מלא בזיכרונות של הריחות, הטעמים, התחושות,
הרגשות, החוויות, המקומות והמבט שלך. מהם אני לא נפרדת.

סבתא, אני מקווה שבעולם של מעלה, את וסבא נפגשים.

התגעגעת אליו כל כך.

אוהבת לעד וכבר מתגעגעת

ענבל